Energiaimperializmus amerikai módra – Hogyan használhatja fel az energiafegyvert Donald Trump kormányzata Kubával szemben?

Párducz Árpád[1*], Pál Zsombor Szabolcs[1]

[1]Energiastratégia Intézet, Budapest, Magyarország
*Levelező szerző, e-mail: parducz.a@gmail.com

Beérkezett: 2026. július 1.; elfogadva: 2026. október 2.

Összefoglalás

2026 elején az Egyesült Államok több geopolitikai konfliktust megpróbált lezárni. Törekvései részeként a vele ellenséges kubai rezsimben is igyekszik változásokat elérni, célját pedig az ország elmaradott és importfüggő energiarendszerét kihasználva valósíthatja meg. Ennek igazolására áttekintjük Kuba energetikai profilját, illetve az Egyesült Államokban jelenleg zajló kül- és belpolitikai folyamatokat. Habár az Egyesült Államok a jelenlegi kedvező politikai-gazdasági konstellációt kiaknázva a kubai rezsim érdemi befolyásolására törekszik, az elérni kívánt változások jellege még kérdéses. A legvalószínűbb forgatókönyv alapján egyelőre megelégedhet azzal, ha az országban átfogó piacgazdasági reformokat hirdetnek, és ezáltal az amerikai szereplők is kedvező gazdasági pozíciókhoz juthatnak.

Kulcsszavak: Kuba, Egyesült Államok, energiaimperializmus, Donald Trump, geopolitika

Energy imperialism, American style? U.S.–Cuba relations and the weaponization of energy

Árpád Párducz[1], Zsombor Szabolcs Pál[1]

[1]Institute for Energy Strategy, Budapest, Hungary

Summary

In the first half of 2026, the Trump administration has sought to settle, or at least substantially reshape, several long-standing geopolitical conflicts involving the United States. Within this broader strategic context, Cuba has once again emerged as a central target of American pressure. This article argues that Washington may seek to influence the Cuban regime not primarily through direct military intervention, but by exploiting the structural vulnerabilities of the island's energy system. Cuba remains highly dependent on imported oil, while its ageing electricity infrastructure, limited domestic production capacity, and chronic shortage of foreign currency have made the country increasingly exposed to external pressure.

To examine this hypothesis, the article reviews Cuba's energy profile, the geopolitical background of its energy supply, and the interaction between U.S. foreign policy and domestic political considerations. Particular attention is paid to the decline of Cuba's traditional oil-supply arrangements, especially with Venezuela and Mexico, the tightening of U.S. sanctions, and the political significance of Cuba policy for Cuban-American voters in South Florida. The analysis also considers the broader strategic environment in which Cuba's traditional partners—Russia, China, Iran, and Venezuela—are either less willing or less able than before to provide substantial economic or energy assistance to Havana.

The article concludes that the United States is attempting to take advantage of a favorable political and economic constellation. Cuba's economy is facing severe and persistent difficulties, while oil remains indispensable for electricity generation, transport, tourism, food distribution, and the functioning of basic public services. At the same time, the precise scope and character of Washington's objectives remain uncertain. The most realistic scenario appears to

Unauthenticated | Downloaded 11/03/26 08:23 AM UTC

be that the Trump administration would, at least in the short term, settle for forcing market-oriented economic reforms and a limited opening of the Cuban economy, rather than provoking a potentially uncontrollable humanitarian or political collapse. In the longer term, however, a gradual and peaceful political transition may also become part of U.S. strategic thinking.

Developments in Cuba may also be connected to wider American efforts to reshape the existing international order, weaken the influence of rival powers in the Western Hemisphere, and improve access to strategically important raw materials, including nickel and cobalt. A successful recalibration of U.S.–Cuba relations would send a strong signal to other regional actors that Washington is prepared to reassert its traditional dominance in Latin America and the Caribbean. Domestically, it would also serve the administration's political interests ahead of the midterm elections by demonstrating foreign-policy resolve and by consolidating support among anti-communist exile communities, especially in Florida. The most likely response of the Cuban leadership would be to loosen state control over the economy, expand the role of private enterprise, and seek a negotiated accommodation with the United States, potentially including concessions to Washington.

Keywords: Cuba, United States, energy imperialism, Donald Trump, geopolitics

Bevezetés

Donald Trump amerikai elnök 2026 első felében országa több fontos geopolitikai konfliktusát igyekezett lezárni. Nicolás Maduro elfogásával megrendítette az addigi venezuelai hatalmi struktúrát, Irán ellen légi offenzívát indított, hogy a rezsimből engedményeket kényszerítsen ki, mindezzel párhuzamosan pedig a Washingtonnal 1961 óta ellenséges és a közelsége miatt az Egyesült Államok által stratégiai kockázatként kezelt kubai vezetés mozgásterét is szűkíteni kívánja. Bár hasonlóval már több elődje is próbálkozott, a szigetország eddig ellenállt. Idén azonban a helyi energiaellátás összeomlása és az ország ellen kivetett drasztikus mértékű szankciók miatt úgy tűnik, a kubai politikai vezetés még azelőtt próbál közeledni eddigi fő ellenfeléhez, mielőtt hatalmát már képtelen lenne tovább fenntartani.

A kubai–amerikai kapcsolatok alakulása az elmúlt hetven évben

Kuba az Egyesült Államok egyetlen olyan szomszédja, amelyik több mint hatvan éve folyamatosan ellenséges viszonyt ápol Washingtonnal. Magának az országnak sem a gazdasági, sem a hadászati ereje nem számottevő, az Egyesült Államokban mégis folyton napirenden van a rendszer megbuktatása, mivel a szigetország kommunista rezsimjének fennmaradása a nyilvánvaló presztízsveszteségen túl komoly biztonsági kockázatot is jelent számára, ahogyan azt már az 1962-es rakétaválság is pontosan megmutatta. Kubát ezért Fidel Castro 1959-es hatalomra jutása óta Washington fegyveres erővel, titkosszolgálati eszközökkel és embargókkal is próbálta megtörni, ám eddig még nem járt sikerrel. Ennek eleinte az volt az oka, hogy az ország politikai vezetése ideológiai okokból, illetve a szigetország stratégiai jelentősége miatt sokáig élvezte a Szovjetunió, illetve a szocialista tábor támogatását. Bár ez a támasza a szovjet kommunista rezsim bukása után hirtelen eltűnt, a kubai kormánynak egy tízéves hiátust követően a vele ideológiai közösséget vállaló baloldali és Amerika-ellenes latin-amerikai erők – kiváltképpen a Hugo Chávez irányítása alá kerülő Venezuela – segítsége révén továbbra is sikerült a felszínen maradnia.

Az országot irányító elit emellett más, Amerikával rivális erőkkel, például Kínával, Oroszországgal és Iránnal is igyekezett jó kapcsolatot ápolni, így tőlük is hozzá tudott jutni a fennmaradásához szükséges tőkéhez és technológiához. Az országgal szemben 1960-ban meghirdetett embargót a Szovjetunió bukása után, 1992-ben George H. W. Bush tovább szigorította *(U.S. Department of State 1992)*, majd Bill Clinton 1996-ban nemzetközi szintre emelte, és egyúttal az ország politikai-hatalmi viszonyainak megváltozásához kötötte a szankciók feloldását *(U.S. Department of State 1996)*. A szankciós rezsim célja az volt, hogy az Egyesült Államok gazdaságilag és diplomáciailag is minél jobban elszigetelje szomszédját, és ezzel hosszú távon változásokat kényszerítsen ki benne.

Ebben a szankciós megközelítésben Barack Obama elnöksége hozott fordulatot. Az embargót ugyan ő sem oldotta fel, de Fidel Castro 2008-as visszavonulása után igyekezett normalizálni a két ország közötti viszonyt: 2014-ben helyreállította a Washington és Havanna közötti diplomáciai kapcsolatokat *(de Bhal 2018)*, Kubát pedig levette a terrorizmust támogató országok listájáról *(White House 2015)*, amelyre az még Ronald Reagan idején került fel. A rendezésre a kubai oldal is nyitottnak bizonyult, és gazdasági téren több reformot is bevezetett *(Morales 2018)*. 2015-ben a két fél kölcsönösen újranyitotta a másiknál nagykövetségét, 2016-ban pedig helyreállították a két ország közötti légi forgalmat, és nyolcvannyolc év után először látogatott Kubába amerikai elnök. Ennek ellenére az embargó továbbra is érvényben maradt, mivel azt a Kongresszus nélkül nem lehet érvényteleníteni, a republikánus oldal pedig elutasította a közeledési politikát.

Első elnöksége idején Donald Trump igyekezett visszafordítani az Obama éveit jellemző enyhülési politikát *(González Santamaría 2020)*. A diplomáciai kapcsolatokat ugyan nem függesztette fel, de több korábbi korlátozást is helyreállított – például korlátozta az Egyesült

Unauthenticated | Downloaded 11/03/26 08:23 AM UTC

Államokban élő kubaiak hazautalásait, illetve felfüggesztette a Havannán kívüli városokba induló repülőjáratokat –, mivel úgy vélte, hogy az addigi lazítási politika nem segített a kubai átlagembereken, ellenben az ország politikai-gazdasági elitjét tovább gazdagította. A szankciókkal kapcsolatban kijelentette, hogy azok egészen addig érvényben fognak maradni, amíg Kuba szabadon nem bocsátja a börtönben tartott politikai foglyokat, helyre nem állítja a szólás- és gyülekezési szabadságot, nem engedélyezi az ellenzéki pártok működését, és nem ír ki szabad választásokat *(White House 2017)*. Trump megerősített szankciós politikáját a másik oldal leginkább arra hivatkozva kritizálta, hogy Kuba emiatt még inkább el fog szigetelődni, a lakosság helyzete pedig tovább romlik *(Rhodes 2017)*.

Trump 2017-ben szakított a korábbi évek diplomáciai kapcsolatfelvételt hirdető politikájával is: a Kubában dolgozó amerikai diplomaták java részét hazarendelte, az Egyesült Államok területéről pedig kiutasított tizenöt kubai diplomatát. A lépésre részben a havannai nagykövetségen szolgáló amerikaiak megmagyarázhatatlan eredetű – később Havanna-szindrómaként ismertté vált – egészségügyi problémái miatt került sor. A szigetországgal szemben Trump újabb szankciókat vezetett be *(Sullivan 2019)*, és próbálta gyengíteni a Venezuela és Kuba közötti kétoldalú kapcsolatokat *(Anderson 2019)*. Első hivatali idejének vége felé, 2021-ben újra felvette szomszédját a terrorizmust támogató államok listájára *(U.S. Department of State 2021)*. 2021 áprilisában a 2018 óta a kubai elnöki tisztet is betöltő Miguel Díaz-Canel került a kommunista párt élére, és ezzel lezárult a Castro testvérek uralmának hatvan évig tartó korszaka.

Jóllehet kampánya alatt Joe Biden a Trump-féle Kuba-politika revízióját ígérte *(CEDA 2021)*, külügyi tárcája kezdetben azt nyilatkozta, hogy a Havannával szembeni politikai irányvonal megváltoztatása nem tartozik a legfontosabb külpolitikai prioritások közé *(White House 2021)*. Ennek ellenére az elnök 2022-ben enyhített elődje szankciós politikáján *(U.S. Department of State 2022)*. A demokrata kormányzat azzal indokolta a lazításokat, hogy azok révén a kubai emberek szabadabb életet élhetnek, és anyagi nehézségeik is mérséklődhetnek. A lépések republikánus kritikusai szerint viszont a lazítások csak az elnyomó politikai rezsim megerősítését szolgálták, emellett pedig hozzájárultak az Egyesült Államokra nehezedő migrációs nyomás erősödéséhez *(Santiago 2022)*. 2022 és 2024 ősze között ugyanis több mint 850 ezer kubai állampolgár lépett amerikai területre, részben a demokrata vezetés által támogatott humanitárius programokon keresztül *(Infobae 2024)*.

Elnökségének végén Biden újra levette az országot a terrorizmust támogató államok listájáról *(White House 2025a)*, és a szankciókat is tovább enyhítette. A lépést a republikánus oldal újfent elutasította, Trump pedig már hivatalba lépésének első napján visszaállította a korábbi szankciókat, emellett újból felvette Kubát a terrorizmust támogató államok listájára *(White House 2025b)*. Később egy elnöki memorandumban további szankciókat is bevezetett Kubával, illetve annak több magas rangú vezetőjével – köztük az elnökkel – szemben *(Rodríguez 2025)*, és több ezer kubai bevándorlótól megvonta az ideiglenes státuszt *(White House 2025c)*. Szintén fontos mozzanat, hogy külügyminiszterévé a Kubával szemben különösen komoly fellépést szorgalmazó Marco Rubiót választotta. A politikus már Donald Trump első elnöki adminisztrációja alatt is kemény amerikai fellépést sürgetett Havannával szemben *(Caputo 2017)*. Rubio kubai származása mellett az is a keményebb magatartást ígérő Kuba-politika okai közé sorolható, hogy a térség államaival szembeni fellépés az utóbbi években fontos belpolitikai eszközzé vált az Egyesült Államokban. Jól mutatja ezt Florida szerepe: ez a választási csatatérállam az elmúlt évtizedben a Republikánus Párt egyik bástyájává vált, nem kis részben a kubai és a venezuelai emigránsoknak köszönhetően. A legfrissebb adatok szerint területén él az amerikai kubai diaszpóra 63,5 százaléka, vagyis legalább 1,6 millió fő *(Neilsberg 2025)*. Az életvitelszerűen az országban tartózkodó venezuelaiak és kubaiak nagy része támogatja az anyaországával szembeni keményebb fellépést, ezáltal Trump és Rubio mellett biztos választói bázist nyújt például a Szenátus republikánus frakciójában fontos szerepet betöltő Rick Scottnak is.

Kuba kiszolgáltatott energiaszektora

Kuba energiaellátása rendkívül elmaradott. Az ország 2023-ban 19,7 TWh-s, 2024-ben pedig 19,4 TWh-s éves villamosenergia-termelésének több mint 83 százaléka olaj-, közel 13 százaléka pedig gázüzemű erőművekből származik *(Ritchie–Rosado 2025)*. Ezenkívül van még nagyjából 2 százaléknyi bioenergiát használó erőműve – a maradék 3 százalékon a nap-, a szél-, illetve a vízenergia osztozik *(IEA 2026)*. Villamosenergia-hálózatát az *1. ábra* szemlélteti.

Az olajalapú ellátás az 1990-es évektől számos probléma forrása volt, mivel ekkortól kezdve elmaradtak a kedvező feltételek mellett biztosított szovjet olajszállítások, az energiahordozó világpiaci ára pedig megemelkedett, miközben az amerikai szankciók hatására az ország külpiaci lehetőségei beszűkültek. Ezt tetézte, hogy 2004-ben és 2005-ben a szigetország energetikai rendszerét jelentős hurrikánkár érte. Ennek következtében 2005-ben a politikai vezetés meghirdette a *revolución energética* névre hallgató „energetikai forradalmat” *(Velázquez León 2016)*. A lépés célja az volt, hogy az ország az energiaellátását decentralizálni, az energiafogyasztását pedig csökkenteni tudja, és ezzel párhuzamosan elkezdje bevezetni a megújuló energiaforrásokat használó termelőket.

A reformok azonban csak részleges sikerrel jártak: 2005 és 2023 között Kuba áramtermelésében a megújulók aránya 3,2 százalékról 4,7 százalékra emelkedett, végső energiafelhasználásában pedig az olajtermékek részesedése 146 ezerről 118 ezer TJ-ra esett vissza *(IEA 2026)*. Energiaintenzitása a 2005-ös 1,65-ről 2022-re

Unauthenticated | Downloaded 11/03/26 08:23 AM UTC

1. ábra A kubai villamosenergia-hálózat felépítése

Forrás: *AENERT 2025*

1,11 kWh/dollárra csökkent, miközben energiatermelésének szén-dioxid-intenzitása 0,25-ről 0,28 kilogramm/kWh-ra nőtt *(Ritchie–Rosado 2025)*. Az átalakítások nyomán ritkábbak lettek az áramkimaradások, és az ország energiarendszerének működése is stabilabbá vált, bár az elavult technológiára alapuló struktúra lényegét tekintve nem változott.

A korábban kialakított termelési szerkezet fennmaradásához részben az is hozzájárult, hogy Kuba időközben tagja lett a 2005-ben alapított Petrocaribe nevű olajbeszerzési megállapodásnak, amelynek keretében Venezuela a piaci árnál alacsonyabb díjért szállított kőolajat a karibi államoknak. A megállapodás révén a szigetország a csúcson napi 100 ezer hordó olajhoz és olajszármazékhoz jutott *(Gonzalez 2016)*. A rendszer 2019-ben szétesett, ráadásul 2014-től kezdve Kuba saját kőolaj-kitermelése is csökkenni kezdett: 2024-re 32 ezer hordó/napra esett vissza a tíz évvel korábbi közel 60 ezer hordó/napos szintről *(Statbase 2026)*.

Az ország jelenlegi olajigénye 100 ezer hordó/nap körül alakul. Ebből nagyjából 40 ezret tud saját termelésből fedezni *(Robles 2026);* a maradék 60 ezerből 2025-ben körülbelül 15 ezret Venezuelából, 17 ezret pedig Mexikóból sikerült beszereznie *(Córdoba 2026)*. A kieső részt egyéb kisebb – például Oroszországból érkező – szállítások révén igyekeztek lefedni, gyakran valószínűleg sikertelenül. Az olajhiány 2025 vége felé egyre jelentősebb lett, mivel akkorra a mexikói szállítások az előző évhez képest 73 százalékkal, a venezuelaiak pedig 15 százalékkal visszaestek *(Parraga–Sherwood 2025)*. További problémát okoz, hogy az erőműpark java része már legalább huszonöt éve, de több esetben inkább ötven-hatvan éve üzemben van *(EFE 2025)*, és 80 százalékban csehszlovák, illetve szovjet technológiára épül, működtetése tehát a korából adódóan egyre több műszaki problémával jár. Ráadásul a kubai olaj 7-8 százalékos kéntartalma jóval magasabb az átlagosnál – ami jobbára 1,2–1,5 százalék között mozog –, ennek következtében az erőmű alkatrészei jobban ki vannak téve az olaj savas hatásából fakadó korrózionak *(Sanchez 2023)*. Ezáltal hamarabb tönkremennek, balesetmentes üzemeltetésükhöz pedig gyakoribb karbantartás szükséges.

Az eleve omladozó fenti modell 2026 elején összeroppant. 2026. január 3-án Trump parancsára amerikai egységek hatoltak be Venezuela területére, majd elfogták és az Egyesült Államokba hurcolták az ország elnökét, Nicolás Madurót. Ettől kezdve a venezuelai szállítások elakadtak. Január 29-én Trump elnöki rendeletben rendkívüli fenyegetésnek minősítette Kubát, és megnyitotta a jogi lehetőséget, hogy a neki olajat szállító országok minden termékére vámokat lehessen kivetni *(White House 2026a)*. Ez utóbbit a Legfelső Bíróság döntésének engedelmeskedve három héttel később, február 20-án végül visszavonta, azonban a nemzeti vészhelyzet és az abból következő többi szankció ezt követően is érvényben maradt *(Zirpoli 2026)*. Az amerikai szankciós fenyegetőzés viszont ezzel együtt is megtette a hatását, mivel az elnöki rendelet aláírása előtt két nappal Mexikó leállította az olajszállításait. Ezt követően Kuba üzemanyag-importja 90 százalékkal visszaesett *(Atiles 2026)*.

Az elemzés előző fejezetében áttekintett korábbi szankciós politika lényege az volt, hogy az amerikai kormány általában úgy igyekezett célba venni a szigetország politikai-gazdasági elitjét, hogy a lakosság körében ne idézzen elő átfogó humanitárius válságot. A mostani intézkedések viszont új paradigmát jelentenek, mivel ezek

Unauthenticated | Downloaded 11/03/26 08:23 AM UTC

már a lakosság egészét is drasztikus módon érintik. Jelenleg ugyanis Kubában a nap nagy részében áramszünet van, a közlekedés sok helyen akadozik vagy részlegesen leállt, ezek hatására pedig az alapvető szolgáltatások is egyre kevésbé elérhetők *(Nicoll 2026)*. Az üzemanyaghiány miatt jelentős mértékben lecsökkent a szigetre érkező légi járatok száma, ami további gazdasági károkkal jár, hiszen emiatt végleg összeomolhat a korábbi szankciók nyomán már egyébként is gyengélkedő turisztikai szektor *(Robles–Isai 2026)*. Emellett az ipari termelés, a bányászati tevékenység és az élelmiszer-ellátás terén is komoly fennakadások vannak, az ország üzemanyagkészletei pedig hamarosan teljesen kimerülhetnek.

Kubának ugyan több baráti ország, köztük Mexikó, Oroszország és Kína is ígért segítséget, ezek inkább csak gesztusértékűnek tűnnek, és sem azonnali megoldást, sem hosszabb távú kiutat nem kínálnak az országnak. Ebből a szempontból jelenleg a nemzetközi helyzet alakulása sem kedvez Havannának: a Hormuzi-szoros körüli elhúzódó bizonytalanság és az iráni háború utóhatásai, illetve Oroszország esetében Moszkva háborús kimerülése, Kína esetében pedig a gazdasági mutatók romlása mind korlátozzák potenciális szövetségeseinek mozgásterét. Az ENSZ szerint az országban egyre romlik a helyzet, és ha az olajigényt nem sikerül kielégíteni, humanitárius katasztrófa következhet be *(Kubiak 2026)*. Ennek a forgatókönyvnek a megvalósulását azonban az Egyesült Államok egyelőre talán igyekszik elkerülni, hiszen maga is küldött humanitárius segélyt az országba, illetve enyhített az olajszállításokra vonatkozó szankcióin, így jelenleg a magánvállalkozásoknak már lehet olajat értékesíteni *(OFAC 2026a)*. Az olajszállításokat Washington ugyanakkor továbbra is próbálja manipulálni, mivel időnként adminisztratív akadályokat gördít a szállítmányok célba juttatása elé *(Romero 2026)* – miközben egy orosz konvojnak egyszer ideiglenesen már engedélyezte, hogy rakományt vigyen az országba, noha az orosz szállítások egyébként embargó alatt vannak *(Bubola–Adams 2026)*.

Kuba további gazdasági problémái

Az energetikai problémák mellett a kubai vezetésnek komoly gondot jelent az ország rossz gazdasági állapota. Mutatói már a Trump megválasztását megelőző években is meglehetősen kedvezőtlenül alakultak: GDP-je 2020 és 2024 között 11 százalékot esett *(Torres 2025)*. Ennek oka elsősorban a 2010-ben és 2021-ben elindított gazdasági reformfolyamatok elégtelen voltában keresendő. A Fidel Castrót 2006-ban az elnöki székben váltó Raúl Castro – a leköszönő elnök öccse – által meghirdetett átalakítások célja az állami alkalmazottak számának csökkentése, illetve az ország mezőgazdasági és turisztikai szektorát működtető „önfoglalkoztatók" számának növelése volt, a tervvel azonban számos probléma akadt *(Feinberg 2018)*. A több mint kétszáz önfoglalkoztatói tevékenység listáját teljes mértékben az állam szabályozta. Emellett az állami vállalatok 1:1 arányban váltották dollárra a kubai pesót, hogy importköltségeiket eszközeik mesterséges túlértékelésével csökkentsék.

A gazdaság elégtelen modernizációjából fakadó problémákra és a Covid–19-világjárvány hatásaira már a 2018-ban hatalomra kerülő Díaz-Canel kísérelt meg választ adni *(Gonzalez 2018)*. Reformjai részeként rögzített központi árfolyamot vezetett be: a pesót 24:1 arányban váltották dollárra. A leértékelés azonban nagymértékben emelte az importáruk értékét. Mindez a nem hivatalos devizapiac fellendüléséhez és a peso elértéktelenedéséhez vezetett. (A kubai valuta egy év alatt 75 százalékot veszített az értékéből.) A hivatalos árfolyamot a kormányzat azonban ennek ellenére is fenntartotta, emellett pedig emelte a közfoglalkoztatású alkalmazottak fizetését, amivel csak tovább növelte a költségvetési hiányt és az inflációt. Lazítást jelentett, hogy legalizálták a legfeljebb száz főt foglalkoztató magánvállalkozások működését. Az ország gazdaságát jelenleg is ezek a kis- és középvállalatok tartják életben: az elmúlt években alakult több mint tízezer ilyen típusú magánvállalkozás foglalkoztatja a teljes munkaerő 31 százalékát, és a szektorhoz köthető a helyi kiskereskedelmi forgalom 55 százaléka *(Pérez 2025)*. Kubának jelenlegi, akut gazdasági problémái megoldásához tartós pénzügyi segítségre lenne szüksége, ám ezt partnerei közül sem Oroszország, sem pedig Kína nem kívánja garantálni *(Bustamante 2026)*.

Kuba szövetségi rendszerének felbomlása

Kuba számára komoly problémát okoz, hogy a venezuelai amerikai beavatkozást követően még tovább szűkült a vele együttműködni hajlandó kormányok száma – nem függetlenül attól, hogy az utóbbi fél évtizedben Latin-Amerika-szerte megfigyelhető volt egyfajta jobbra tolódás. Ez jól látszik az egész régiót lefedő Latinobarómetro nevű közvélemény-kutató 2024-es, 19 ezer fős mintán alapuló felméréséből, amely szerint a régió polgárai között két évtizede nem volt ennyire magas a jobboldali meggyőződésűek aránya *(Latinobarómetro 2024)*. Ennek az az elsődleges oka, hogy a térség bűnözési statisztikái igen kedvezőtlenül alakulnak, az erőszakos esetek száma pedig rendkívül magas: bár Latin-Amerikában a világ össznépességének mindössze 9 százaléka él, globálisan itt történik az erőszakos halálesetek egyharmada *(Dammert–Sampó 2025)*. A kubai, venezuelai és haiti krízisek miatt kialakult menekülthullámok, illetve a felsorolt országok rossz gazdasági teljesítménye még inkább hozzájárultak a baloldali-autoriter rezsimekkel szembeni bizalomvesztéshez.

A térség jobbra tolódása az Egyesült Államok szempontjából mindenképpen kedvező folyamat, hiszen a jobboldali erők általában kevésbé pártolják a helyi kínai befolyás erősödését, és kevésbé Amerika-ellenesek. Ez azért fontos mozzanat, mert bár a térség legfontosabb befektetője továbbra is az Egyesült Államok, mára már

Unauthenticated | Downloaded 11/03/26 08:23 AM UTC

Kína lépett elő Brazília, Chile, Peru és Uruguay elsődleges kereskedelmi partnerévé. A kubai rendszer átalakításával Trump ezt a Washington számára kedvezőtlen tendenciát is megpróbálhatja gyengíteni.

Az amerikai stratégia és Washington lehetséges céljai

Az amerikai elnök egyelőre lebegteti, hogy milyen további lépésekre készül Kubával szemben. Időnként arra utal, hogy „barátságos hatalomátvételt" tervez *(Weissert 2026)*, időnként arra, hogy nem is annyira biztos, hogy ez a hatalomátvétel barátságos lesz. A külügyi vezetés február végén tárgyalásokba kezdett Raúl Guillermo Rodríguez Castróval, Raúl Castro unokájával. Mivel a forradalmár testvérpár leszármazottjának semmilyen hivatalos kormányzati vagy állami tisztsége nincs, kérdés, hogy miért éppen vele vették fel a kapcsolatot. Lehet, hogy az Egyesült Államokban úgy értékelik, Kubában az informális hatalom még mindig a Castro család – és a katonai elit – kezében van. Lehet, hogy alkalmas mediátorként tekintenek rá, de az is lehet, hogy a művelet csupán a külpolitikai nyomásgyakorlás része.

Az elmúlt hónapok amerikai külpolitikájának fényében az amerikaiak által bevethető eszközök tára egyébként valóban igen széles skálán mozoghat: az Egyesült Államok a belső elégedetlenséget kihasználva megpróbálhat rezsimváltást kikényszeríteni, de az is előfordulhat, hogy bizonyos idő múltán korlátozott katonai akciót indít az ország vezetői ellen, illetve az is elképzelhető, hogy végül valamilyen tárgyalásos úton vezényel le számára kedvező átmenetet Havannában. Valószínűleg maga az amerikai vezetés is kivár még a végső döntéssel kapcsolatban, hiszen jelenleg az sem világos, hogy Washington pontosan milyen jellegű változást kíván elérni az országban: gazdasági reformokat, teljes politikai cserét, esetleg ezek valamilyen keverékét. (Teljes politikai átalakulásra egyelőre egyébként a korábban szintén ellenséges Venezuelában sem került sor.)

Jelen állás szerint mindenesetre úgy tűnik, hogy az események az amerikai elképzelések szerint alakulnak. Ennek egyik jele, hogy március második hetében a kubai elnök tárgyalásokat kezdeményezett Washingtonnal *(Durán et al. 2026)*, áprilisban pedig már a második tárgyalási körre is sor került *(AP 2026)*. Díaz-Canel emellett júniusban átfogó gazdasági reformokat hirdetett az országban *(Saitua 2026)*. Ez akár előremenekülésnek is tekinthető a rezsim vezetése részéről, mert ezáltal talán elkerülhetővé válik, hogy az Egyesült Államok közvetlen intervenciót hajtson végre Kuba területén, illetve hogy az országban bekövetkezzen a teljes társadalmi összeomlás, a jelenlegi vezetés pedig végleg elveszítse legitimitását. Az évtized első felében a tízmilliós ország lakossága egyes szakértői becslések szerint már így is 10–20 százalékkal csökkenhetett, javarészt a kivándorlásnak köszönhetően, ami jól jelzi a mostani rendszerrel szemben egyre inkább megmutatkozó társadalmi elutasítást *(Carrillo 2024)*.

Bizonyos szempontból az idő is szoríthatja a kubai vezetést, mivel a karibi térségben júniusban kezdődik a hurrikánszezon, és az ország energetikai rendszere valószínűleg nem bírna ki még egy pusztító erejű trópusi vihart. Ennek a tényezőnek a jelentőségét mutatja, hogy a 2004–2005-ös hurrikánkárnak a már említett módon komoly szerepe volt abban, hogy az országban megindult az energetikai reform, emellett pedig a kubaiaknak a tavalyi, Melissa nevű hurrikán által okozott pusztítást sem sikerült még teljesen kiheverniük *(CiberCuba 2026a)*. Azt pedig már korábban, 2021 júliusában, illetve 2024 márciusában és októberében is megtapasztalhatta a pártvezetés, hogy az áramszolgáltatás leállása miatt elégedetlen tömegek hamar az utcára vonulhatnak, az elégedetlenség pedig gyorsan eszkalálódhat *(Clarín 2021; El Estornudo 2024; Diario las Américas 2024)*. A növekvő feszültséget jól mutatja, hogy a Cubalex nevű civil szervezet szerint 2026 második negyedévében országszerte megnövekedett a helyi demonstrációk száma *(La Patilla 2026)*.

Ha a két félnek sikerül megegyeznie, akkor a legvalószínűbb forgatókönyv az lehet, hogy Trump gazdasági reformokat és számára kedvező üzleti kapcsolatokat fog kikényszeríteni az országban – akárcsak Venezuelában, ahol a régi elit jó része az amerikaiaknak kedvező változásokért cserébe egyelőre hatalmon maradhatott. Az átfogó politikai változás gyors kierőltetése az eddigi amerikai kormányzati kijelentések alapján egyelőre kevésbé tűnik prioritásnak a Fehér Ház számára.

Trumpnak több szempontból is igen hasznos lehet, ha Kubában sikerül megvalósítania az általa célul kitűzött „barátságos hatalomátvételt". A regnáló elnök ezzel ugyanis a félidős választások előtt látványosan le tudna zárni egy több évtizede fennálló külpolitikai problémát, amelynek megoldása valószínűleg az országon kívüli ügyek iránt kevésbé fogékony amerikai választópolgárok szemében is siker lenne, a kubai-amerikai szavazóknak pedig kifejezetten imponálna. Emellett Kuba amerikai oldalra állítása vélhetően jól beleillene a jelenlegi kormányzat átfogóbb stratégiai terveibe, ezzel ugyanis Venezuela után egy újabb országot ki lehetne vonni az amerikai hegemóniával szemben eddig laza szövetséget alkotó államok rendszeréből. Ráadásul a tartós rendezéssel fel lehetne számolni egy az Egyesült Államok szomszédságában évtizedek óta meglévő geopolitikai kockázatot, hiszen Washingtont mindig is zavarta, hogy déli határától 145 kilométerre a Kubával szövetséges rivális hatalmak be tudnak hatolni az érdekszférájába.

A fentieken túl a regnáló rezsim megtörése az Egyesült Államokkal szemben ellenséges hangnemet megütő többi térségbeli ország számára is egyértelmű jelzést küldhet arról, hogy Washington kész erőteljesebb eszközökkel megerősíteni a kontinens felett hagyományosan gyakorolt befolyását. Mindezek alapján igen valószínű, hogy az amerikai kormányzat jelenleg nem törekszik a teljes rezsimváltásra, hiszen az könnyen zűrzavaros helyzetbe torkollhat, a Trump-kormányzat érdekeit pedig

Unauthenticated | Downloaded 11/03/26 08:23 AM UTC

jobban szolgálná egy jól kommunikálható, gyors és egyértelmű siker.

Kuba amerikai befolyási övezetté tételének energiapolitikai vonatkozásai is akadhatnak. Az ország komoly, az akkumulátorgyártás szempontjából alapvető fontosságú nikkelkészletekkel rendelkezik: 5,5 millió tonnára becsült tartalékai a világ teljes nikkeltartalékának nagyjából 6 százalékát teszik ki *(USGS 2020)*. Az Egyesült Államok jelenlegi nikkelfelhasználásának 41 százalékát külföldről fedezi *(USGS 2026a)*, a világ nikkelfinomítói kapacitásainak pedig nagyjából kétharmada indonéz kézben van, és az ottani finomítói kapacitásoknak hozzávetőleg háromnegyedét kínai cégek tulajdonolják *(C4ADS 2025)*. A szigetországban ezenkívül jelentős, az akkumulátorok gyártásához szintén nélkülözhetetlen kobaltlelőhelyek is vannak: globális összevetésben itt található a világ készleteinek 4,1 százaléka, ami világszinten a 6. legjelentősebb mennyiségnek tekinthető *(USGS 2026b)*. Kobaltból az Egyesült Államok importkitettsége jelenleg 70–79 százalék körül mozog *(USGS 2026b)*. A két nyersanyag bányászatát a legutóbbi időkig 50 százalékban egy kanadai vállalat, 50 százalékban Kuba irányította *(Soto-Viruet 2025);* a nikkel legfőbb felvásárlójának pedig Kína számít *(OEC 2017)*.

Az új lelőhelyek amerikai érdekkörbe vonása tehát fontos mozzanata lehet annak a törekvésnek, hogy Washington az említett kritikus fontosságú nyersanyagok terén növelje ellátásbiztonságát. Az amerikai szankciók hatására egyébként május elején a kanadai Sherritt International kivonult az országból *(Salinas 2026)*, ezzel Kuba nikkel- és kobaltbányászata leállt. Mivel a megrendült piaci helyzetű Sherritt a legnagyobb független kubai energiatermelő vállalatnak számító Energas SA-ban is egyharmados tulajdoni résszel bírt, a kivonulás újabb súlyos csapást mért az ország energiaellátására. Az amerikai kormányzat pozíciószerzési törekvéseit jelezheti, hogy a Trump-közeli Gillon Capital nevű befektetői csoport már felvette a kapcsolatot a Sherritt-tel, hogy megszerezze annak többségi tulajdonát *(Berkow 2026)*.

Energiapolitikai szempontból szintén fontos körülmény lehet, hogy az energiaellátás terén magas importkitettséggel küzdő Kuba egy esetleges gazdasági nyitás esetén kiváló felvevőpiaca lehetne a floridai és a texasi LNG- és olajtermelésnek, emellett az amerikai befektetők jó pozíciókhoz juthatnának a szigetország fejlesztéseiben. Utóbbit segítheti az amerikai Legfelsőbb Bíróság június 23-i ítélete, amelynek révén az amerikai cégek könnyebben igényelhetnek kárpótlást az országban korábban államosított vagyontárgyaikért. Az ítélet egyik legfontosabb érintettje a fosszilis energiahordozókkal foglalkozó Exxon *(Wolfe 2026)*. Kuba gazdaságának liberalizálása esetén az Egyesült Államok cégei tehát fontos pozíciókat szerezhetnének az ország elavult energiarendszerében is. Ezzel betagoznák az országot saját ellátási láncaikba, és tovább gyengítenék a kínaiak és az oroszok helyi befolyását.

Következtetés

Trump Kubával kapcsolatos céljai egyelőre nem világosak. Az egyértelmű, hogy amerikai oldalról korábban még soha nem mutatkozott ennyire határozott szándék a szigetország teljes sarokba szorítására, mint ahogyan az elmúlt közel hetven évben még Havanna részéről sem tapasztalhattunk ennél határozottabb kísérletet a közeledésre és az Egyesült Államokkal való megbékélésre, jóllehet az ország a szocialista blokk összeomlása utáni évtizedben is komoly nehézségekkel küzdött. Mindez azt jelezheti, hogy Kubában most van esély az érdemi változások kikényszerítésére, hiszen a jelenlegi politikai vezetés valószínűleg érzékeli, hogy a kialakult helyzetet hosszú távon nem tudja kezelni.

A jövőre vonatkozó egyik legfontosabb kérdés azonban az, hogy az Egyesült Államok mennyire kívánja eszkalálni a mostani helyzetet, illetve hogy a beláthatatlan következményekkel járó teljes átalakulás kikényszerítése helyett megelégszik-e csupán a jelenlegi rezsim átalakításával. Feltételezésünk szerint az amerikai vezetés leginkább a békés, fokozatos átmenetben lehet érdekelt, de egyelőre minden lehetőséget nyitva tart. Washington az utóbbi hónapokban folyamatosan fokozta a szankciós nyomást, amit a kubai rezsimhez, a biztonsági apparátushoz, korrupcióhoz és emberi jogi jogsértésekhez köthető személyekre és entitásokra *(White House 2026b)*, a katonaság GAESA elnevezésű konglomerátumára *(OFAC 2026b)* és a CUPET néven ismert állami olaj- és gázipari vállalatra *(OFAC 2026c)*, valamint más ipari és bányászati vállalatokra is kiterjesztett.

Emellett azonban az amerikai kormányzat az intervenció lehetőségét is tovább lebegteti *(Walker 2026)*. A kaotikus helyzettel és egy esetleges menekülthullám kialakulásával fenyegető teljes összeomlás helyett valószínűleg a mostani gazdasági elittel is megegyeznének a gazdaság liberalizációjáról. (Jelenleg a GAESA kezében van az ország gazdaságának túlnyomó része.) Ezt támaszthatja alá, hogy az ország politikai vezetése helyett – a már említett módon – először a katonasághoz kötődő Raúl Guillermo Rodrígez Castróval keresték a kapcsolatot, akit annak ellenére sem sújtanak szankciókkal, hogy közben folyamatosan növelik a katonaság gazdasági konglomerátumára nehezedő nyomást *(CiberCuba 2026b)*.

A végső döntés azonban valószínűleg éppen annyira függ majd tárgyalópartnerei rugalmasságától, mint a szigetországban zajló politikai és társadalmi folyamatoktól. Ha ugyanis a tárgyalás során nem jutnak gyors megállapodásra, vagy az országban kibontakozó társadalmi elégedetlenség mértéke lehetőséget ad rá, Washington valószínűleg az átfogóbb rezsimváltás forgatókönyvét sem zárja majd ki. Mindemellett az is elképzelhető, hogy céljait több lépcsőre bontva, lépésről lépésre szeretné elérni. A nyomásgyakorlás fokozásának időzítése viszont egyelőre tökéletesnek tűnik, hiszen a jelenlegi világpolitikai konstellációban sem Oroszország, sem Kína, sem

Unauthenticated | Downloaded 11/03/26 08:23 AM UTC

pedig Irán nincs abban a helyzetben, hogy komoly segítséget nyújtson a havannai vezetésnek. Ha közel hetven év után az Egyesült Államoknak újból sikerül megszereznie a szigetország feletti befolyást, akkor az tovább erősítheti Trumpnak a jelenlegi világrend és hatalmai egyensúly újraformálására irányuló, illetve a kínai és az orosz befolyást gyengíteni kívánó politikai aspirációit, a helyi, kritikus fontosságú ásványi anyagok lelőhelyei fölötti ellenőrzés megkaparintása pedig további stratégiai győzelmet jelenthet az ellátásbiztonságra irányuló amerikai törekvésekben.

Irodalomjegyzék

AENERT (2025) Energy industry in Cuba. Advanced Energy Technologies. https://aenert.com/countries/america/energy-industry-in-cuba/#c22013 [Letöltve: 2026. 06. 01.]

Anderson, J. L. (2019) In Its Fight with Venezuela, the Trump Administration Takes Aim at Cuba. The New Yorker. https://www.newyorker.com/news/daily-comment/in-its-fight-with-venezuela-the-trump-administration-takes-aim-at-cuba [Letöltve: 2026. 06. 01.]

AP (2026) Cuba confirms meeting with US officials on island, wants energy blockade lifted. Associated Press. https://apnews.com/article/cuba-us-talks-energy-blockade-meeting-bfdd1c4cc35f7c280b790cb500ae0d0c [Letöltve: 2026. 06. 01.]

Atiles, J. (2026) Weaponizing Necessity. Verfassungsblog. https://verfassungsblog.de/cuba-blockade [Letöltve: 2026. 06. 01.]

Berkow, J. (2026) Sherritt signs deal that would give majority ownership to a former Trump official. The Globe and Mail. https://www.theglobeandmail.com/business/article-sherritt-signs-deal-that-would-give-majority-ownership-to-a-former [Letöltve: 2026. 06. 29.]

Bhal, J. de (2018) More continuity than change? US strategy toward Cuba under Obama and Trump. Contemporary Politics, Vol. 24. No. 4. pp. 436–453. https://doi.org/10.1080/13569775.2018.1449061

Bubola, E. & Adams, D. C. (2026) Why Did the U.S. Allow a Russian Oil Tanker Through Its Cuba Blockade? The New York Times. https://www.nytimes.com/2026/03/30/world/americas/russian-oil-tanker-cuba.html [Letöltve: 2026. 06. 11.]

Bustamante, M. J. (2026) Cuba on the Brink. Foreign Affairs. https://www.foreignaffairs.com/cuba/cuba-brink [Letöltve: 2026. 06. 01.]

C4ADS (2025) Refining Power. Center for Advanced Defense Studies. https://c4ads.org/commentary/refining-power [Letöltve: 2026. 06. 26.]

Caputo, M. (2017) Inside Marco Rubio's campaign to shape Trump's Cuba crackdown. Politico. https://www.politico.com/story/2017/06/15/marco-rubio-donald-trump-cuba-plan-239597 [Letöltve: 2026. 06. 01.]

Carrillo, C. (2024) Cuba's 'migratory stampede' has no end in sight. Reuters. https://www.reuters.com/world/americas/cubas-migratory-stampede-has-no-end-sight-2024-09-11 [Letöltve: 2026. 06. 01.]

CEDA (2021) A Complete Timeline of the Biden–Harris Administration's Cuba Policy. Center for Engagement and Advocacy. https://www.weareceda.org/ceda-publications/blog-post-title-three-tra3t [Letöltve: 2026. 06. 01.]

CiberCuba (2026a) ¿Por qué Raúl Guillermo Rodríguez Castro, El Cangrejo, quedó fuera de las nuevas sanciones de EE.UU.? CiberCuba. https://www.cibercuba.com/noticias/2026-05-08-u1-e208933-s27061-nid328495-raul-guillermo-rodriguez-castro-cangrejo-quedo-fuera [Letöltve: 2026. 06. 29.]

CiberCuba (2026b) Cuba entra en la temporada ciclónica con hambre, apagones, falta de agua y medicinas. CiberCuba. https://www.cibercuba.com/noticias/2026-06-09-u1-e42839-s27061-nid331694-cuba-entra-temporada-ciclonica-hambre-apagones-falta [Letöltve: 2026. 06. 29.]

Clarín (2021) 2021, el año que estallaron las protestas en Cuba. Clarín. https://www.clarin.com/mundo/2021-ano-estallaron-protestas-cuba_0_SzhMT0DS-.html [Letöltve: 2026. 06. 29.]

Córdoba, J. (2026) Cuba Is Losing a Key Oil Supplier as U.S. Presses Mexico to Pull Back. The Wall Street Journal. https://www.wsj.com/world/americas/cuba-is-losing-a-key-oil-supplier-as-u-s-presses-mexico-to-pull-back-a9f822ed [Letöltve: 2026. 06. 01.]

Dammert, L. & Sampó, C. (2025) What do we know about organized crime in Latin America and the Caribbean? Trends, definitions and risks for democracy. UNDP LAC Working Paper Series No. 46. https://www.undp.org/sites/g/files/zskgke326/files/2025-10/46_crimen_organizado.pdf [Letöltve: 2026. 06. 01.]

Diario Las Américas (2024) Casi 30 protestas en Cuba tras apagón total, de acuerdo con Justicia 11J. Diario Las Américas. https://www.diariolasamericas.com/america-latina/casi-30-protestas-cuba-apagon-total-acuerdo-justicia-11j-n5365567 [Letöltve: 2026. 06. 29.]

Durán, M., Cotto, D., Lee, M. & Madhani, A. (2026) Cuban president confirms US talks as island's energy and economic crises intensify. Associated Press. https://apnews.com/article/cuba-us-talks-68bec1bfee9efe696c8ce357463c7a56 [Letöltve: 2026. 06. 01.]

EFE (2025) Las centrales térmicas en Cuba operan en torno a un cuarto de su capacidad instalada. EFE. https://efe.com/economia/2025-10-07/cuba-centrales-termicas-crisis-energia-apagones [Letöltve: 2026. 09. 29.]

El Estornudo (2024) Los apagones y la escasez disparan las protestas en Cuba. Confidencial. https://confidencial.digital/mundo/los-apagones-y-la-escasez-disparan-las-protestas-en-cuba [Letöltve: 2026. 06. 29.]

Feinberg, R. E. (2018) Cuba's Economy after Raúl Castro: A Tale of Three Worlds. Brookings. https://www.brookings.edu/wp-content/uploads/2018/02/fp_20180220_cuba_economy.pdf [Letöltve: 2026. 06. 01.]

Gonzalez, E. (2016) Weekly Chart: The Cuba–Venezuela Oil Relationship. Americas Society/Council of the Americas. https://www.as-coa.org/articles/weekly-chart-cuba-venezuela-oil-relationship [Letöltve: 2026. 06. 01.]

Gonzalez, E. (2018) Cuba: New President, New Economy? Americas Society/Council of the Americas. https://www.as-coa.org/articles/cuba-new-president-new-economy [Letöltve: 2026. 06. 01.]

González Santamaría, A. E. (2020) La política del gobierno de Donald Trump hacia Cuba: del acercamiento a la confrontación. Política Internacional, Vol. 2. No. 8. pp. 41–49.

IEA (2026) Cuba. International Energy Agency. https://www.iea.org/countries/cuba/energy-mix [Letöltve: 2026. 06. 01.]

Infobae (2024) El éxodo cubano alcanzó otro récord: más de 850 mil personas llegaron a Estados Unidos en casi tres años. Infobae. https://www.infobae.com/america/america-latina/2024/09/24/el-exodo-cubano-alcanzo-otro-record-mas-de-850-mil-personas-llegaron-a-estados-unidos-en-casi-tres-anos [Letöltve: 2026. 06. 01.]

Kubiak, P. (2026) Cuba: UN warns of possible humanitarian 'collapse', as oil supplies dwindle. United Nations. https://news.un.org/en/story/2026/02/1166895 [Letöltve: 2026. 06. 01.]

La Patilla (2026) ONG registró más de 100 protestas en Cuba durante el transcurso de mayo por crisis sin precedentes. La Patilla. https://lapatilla.com/2026/06/19/ong-registro-mas-de-100-protestas-en-cuba-durante-el-transcurso-de-mayo-por-crisis-sin-precedentes [Letöltve: 2026. 06. 29.]

Latinobarómetro (2024) Informe 2024. Corporación Latinobarómetro. https://media-front.elmostrador.cl/2024/12/Microsoft-Word-INFORME-LB-2024.docx.pdf [Letöltve: 2026. 06. 01.]

Unauthenticated | Downloaded 11/03/26 08:23 AM UTC

Morales, E. (2018) Thaw and Reforms Create a Middle Class and New Balance of Power in the Cuban Economy. Cuba in Transition, Vol. 27. pp. 271–281. https://www.ascecubadatabase.org/wp-content/uploads/2018/01/v27-morales.pdf

Neilsberg (2025) Cuban Population in Florida by County: 2025 Ranking & Insights. Neilsberg. https://www.neilsberg.com/insights/lists/cuban-population-in-florida-by-county [Letöltve: 2026. 06. 01.]

Nicoll, R. (2026) No electricity, no gas, no sleep: Cubans on edge amid endless outages. The Guardian. https://www.theguardian.com/world/2026/jun/08/cuba-power-outages-electricity [Letöltve: 2026. 06. 01.]

OEC (2017) Nickel Matters in Cuba. Observatory of Economic Complexity. https://oec.world/en/profile/bilateral-product/nickel-mattes/reporter/cub [Letöltve: 2026. 06. 26.]

OFAC (2026a) 1238. Would OFAC approve the resale of Venezuelan origin oil to Cuba? Office of Foreign Assets Control. https://ofac.treasury.gov/faqs/1238 [Letöltve: 2026. 06. 01.]

OFAC (2026b) 1254. On May 7, 2026, the Department of State designated the Cuban entity Grupo de Administración Empresarial S.A. (GAESA) pursuant to E.O. 14404. Are foreign persons, including foreign financial institutions (FFIs), subject to sanctions risk for transacting with GAESA? Office of Foreign Assets Control. https://ofac.treasury.gov/faqs/1254 [Letöltve: 2026. 06. 01.]

OFAC (2026c) Removals and Designation Update; Issuance of Amended Russia-related General Licenses and Frequently Asked Questions. Office of Foreign Assets Control. https://ofac.treasury.gov/recent-actions/20260611 [Letöltve: 2026. 06. 01.]

Parraga, M. & Sherwood, D. (2025) Cuba struggles to ease power cuts amid reduced fuel supplies from Venezuela, Mexico. Reuters. https://www.reuters.com/business/energy/cuba-struggles-ease-power-cuts-amid-reduced-fuel-supplies-venezuela-mexico-2025-11-19 [Letöltve: 2026. 06. 01.]

Pérez, R. T. (2025) Cuba's Private Sector: Pressure Valve of Engine of Development? Cuba Study Group. https://horizontecubano.law.columbia.edu/sites/horizontecubano.law.columbia.edu/files/content/docs/Cuba%27s%20Private%20Sector%20-%20Pressure%20Valve%20or%20Engine%20of%20Development.pdf [Letöltve: 2026. 06. 29.]

Rhodes, B. (2017) Trump's Cuba Policy Will Fail. The Atlantic. https://www.theatlantic.com/international/archive/2017/06/cuba-trump-obama-opening/530568 [Letöltve: 2026. 06. 01.]

Ritchie, H. & Rosado, P. (2025) Energy – Cuba country profile. Our World in Data. https://ourworldindata.org/profile/energy/cuba [Letöltve: 2026. 06. 01.]

Robles, F. (2026) Cuba afirma que se agotaron sus reservas de petróleo. The New York Times. https://www.nytimes.com/es/2026/05/14/espanol/america-latina/cuba-crisis-reservas-petroleo.html [Letöltve: 2026. 06. 01.]

Robles, F. & Isai, V. (2026) With Fuel Running Out, Cuba's Tourism Is Collapsing. The New York Times. https://www.nytimes.com/2026/03/04/world/americas/cuba-tourism-travel-canada-trump.html [Letöltve: 2026. 06. 01.]

Rodríguez, A. (2025) US sanctions Cuban President Díaz-Canel and other officials for human rights violations. Associated Press. https://apnews.com/article/cuba-us-diazcanel-rubio-visas-4d158a947e5690500325359205b2adce [Letöltve: 2026. 06. 01.]

Romero, S. (2026) U.S. Blocks Deal by Florida Company to Supply Fuel to Cuba. The New York Times. https://www.nytimes.com/2026/06/11/world/americas/us-cuba-trump-energy-fuel.html [Letöltve: 2026. 06. 11.]

Saitua, I. (2026) Cuba aprueba 176 medidas en un nuevo intento de encauzar su economía. The Conversation. https://theconversation.com/cuba-aprueba-176-medidas-en-un-nuevo-intento-de-encauzar-su-economia-285791 [Letöltve: 2026. 06. 26.]

Salinas, Z. (2026) Sherritt Withdraws from Cuba Amidst $277 Million Debt. CubaHeadlines. https://www.cubaheadlines.com/articles/329412 [Letöltve: 2026. 06. 29.]

Sanchez, A. P. (2023) Thermal Power Plants in Cuba Struggle to Meet Demand. Power Magazine. https://www.powermag.com/thermal-power-plants-in-cuba-struggle-to-meet-demand [Letöltve: 2026. 09. 29.]

Santiago, F. (2022) Cuba blackmails U.S. with exodus. Biden responds with a weak, ill-timed policy. Miami Herald. https://www.miamiherald.com/news/local/news-columns-blogs/fabiola-santiago/article261488842.html [Letöltve: 2026. 06. 01.]

Soto-Viruet, Y. (2025) The Mineral Industry of Cuba. U.S. Geological Survey, Minerals Yearbook. http://usgs.gov [Letöltve: 2026. 10. 21.]

Statbase (2026) Oil production – Cuba. Statbase. https://statbase.org/data/cub-oil-production [Letöltve: 2026. 06. 01.]

Sullivan, M. P. (2019) Cuba: Trump administration expands sanctions. CRS Insight No. IN11120. https://www.congress.gov/crs_external_products/IN/PDF/IN11120/IN11120.1.pdf [Letöltve: 2026. 06. 01.]

Torres, N. G. (2025) Minister ignites uproar saying Cuba has no beggars, only people 'disguised as beggars'. Miami Herald. https://www.miamiherald.com/news/nation-world/world/americas/cuba/article310724920.html [Letöltve: 2026. 06. 01.]

U.S. Department of State (1992) Cuban Democracy Act of 1992. U.S. Department of State Archive. https://1997-2001.state.gov/www/regions/wha/cuba/democ_act_1992.html [Letöltve: 2026. 06. 01.]

U.S. Department of State (1996) Helms–Burton Act. U.S. Department of State Archive. https://1997-2001.state.gov/regions/wha/cuba/helms-burton-act.html [Letöltve: 2026. 06. 01.]

U.S. Department of State (2021) Country Reports on Terrorism 2021: Cuba. U.S. Department of State. https://www.state.gov/reports/country-reports-on-terrorism-2021/cuba [Letöltve: 2026. 06. 01.]

U.S. Department of State (2022) Biden Administration Measures to Support the Cuban People. U.S. Department of State Archive. https://2021-2025.state.gov/biden-administration-measures-to-support-the-cuban-people [Letöltve: 2026. 06. 01.]

USGS (2020) Nickel. Mineral Commodity Summaries. U.S. Geological Survey. https://pubs.usgs.gov/periodicals/mcs2020/mcs2020-nickel.pdf [Letöltve: 2026. 06. 26.]

USGS (2025) The Mineral Industry of Cuba. https://pubs.usgs.gov/myb/vol3/2020-21/myb3-2020-21-cuba.pdf [Letöltve: 2026. 06. 01.]

USGS (2026a) Nickel. Mineral Commodity Summaries. U.S. Geological Survey. https://pubs.usgs.gov/periodicals/mcs2026/mcs2026-nickel.pdf [Letöltve: 2026. 06. 26.]

USGS (2026b) Cobalt. Mineral Commodity Summaries. U.S. Geological Survey. https://pubs.usgs.gov/periodicals/mcs2026/mcs2026-cobalt.pdf [Letöltve: 2026. 06. 26.]

Velázquez León, S. (2016) Perspectivas energéticas en Cuba. Instituto Español de Estudios Estratégicos, Documento Opinión no. 22. https://www.ieee.es/Galerias/fichero/docs_opinion/2016/DIEEEO22-2016_Perspectivas_Energeticas_CUBA_SoniaVelazquez.pdf [Letöltve: 2026. 06. 01.]

Walker, J. (2026) Exclusive: Trump says Cuba operation could mirror Venezuela triumph. Axios. https://www.axios.com/2026/06/19/trump-cuba-iran-war-operation-venezuela [Letöltve: 2026. 06. 19.]

Weissert, W. (2026) Trump raises the possibility of a 'friendly takeover of Cuba' coming out of talks with Havana. Associated Press. https://apnews.com/article/trump-cuba-friendly-takeover-rubio-venezuela-435f056b47cfd6bc0c0af875318fa123 [Letöltve: 2026. 06. 01.]

White House (2015) Certification of Rescission of Cuba's Designation as a State Sponsor of Terrorism. GovInfo. https://www.govinfo.gov/content/pkg/DCPD-201500271/pdf/DCPD-201500271.pdf [Letöltve: 2026. 06. 01.]

Unauthenticated | Downloaded 11/03/26 08:23 AM UTC

White House (2017) Remarks by President Trump on the Policy of the United States Towards Cuba. The White House. https://trump-whitehouse.archives.gov/briefings-statements/remarks-president-trump-policy-united-states-towards-cuba [Letöltve: 2026. 06. 01.]
White House (2021) Press Briefing by Press Secretary Jen Psaki and Deputy Director of the National Economic Council Bharat Ramamurti, March 9, 2021. The White House / Internet Archive. https://web.archive.org/web/20210310001512; https://www.whitehouse.gov/briefing-room/press-briefings/2021/03/09/press-briefing-by-press-secretary-jen-psaki-and-deputy-director-of-the-national-economic-council-bharat-ramamurti-march-9-2021 [Letöltve: 2026. 06. 01.]
White House (2025a) Certification of Rescission of Cuba's Designation as a State Sponsor of Terrorism. The White House Archive. https://bidenwhitehouse.archives.gov/briefing-room/presidential-actions/2025/01/14/certification-of-rescission-of-cubas-designation-as-a-state-sponsor-of-terrorism [Letöltve: 2026. 06. 01.]
White House (2025b) Initial Rescissions of Harmful Executive Orders and Actions. The White House. https://www.whitehouse.gov/presidential-actions/2025/01/initial-rescissions-of-harmful-executive-orders-and-actions [Letöltve: 2026. 06. 01.]
White House (2025c) Fact Sheet: President Donald J. Trump Strengthens the Policy of the United States Toward Cuba. The White House. https://www.whitehouse.gov/fact-sheets/2025/06/fact-sheet-president-donald-j-trump-strengthens-the-policy-of-the-united-states-toward-cuba [Letöltve: 2026. 06. 01.]
White House (2026a) Fact Sheet: President Donald J. Trump Addresses Threats to the United States by the Government of Cuba. The White House. https://www.whitehouse.gov/fact-sheets/2026/01/fact-sheet-president-donald-j-trump-addresses-threats-to-the-united-states-by-the-government-of-cuba [Letöltve: 2026. 06. 01.]
White House (2026b) Fact Sheet: President Donald J. Trump Imposes Sanctions on Cuban Regime Officials Responsible for Repression and Threats to U.S. National Security and Foreign Policy. The White House. https://www.whitehouse.gov/fact-sheets/2026/05/fact-sheet-president-donald-j-trump-imposes-sanctions-on-cuban-regime-officials-responsible-for-repression-and-threats-to-u-s-national-security-and-foreign-policy [Letöltve: 2026. 06. 01.]
Wolfe, J. (2026) US Supreme Court boosts Exxon's bid to get compensation from Cuba. Reuters. https://www.reuters.com/business/energy/us-supreme-court-boosts-exxons-bid-get-compensation-cuba-2026-06-23 [Letöltve: 2026. 06. 29.]
Zirpoli, C. T. (2026) Supreme Court Rules Against Tariffs Imposed Under the International Emergency Economic Powers Act (IEEPA). Congressional Research Service. https://www.congress.gov/crs_external_products/LSB/PDF/LSB11398/LSB11398.1.pdf [Letöltve: 2026. 06. 01.]

A cikk a Creative Commons Attribution 4.0 International License (https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/) feltételei szerint publikált Open Access közlemény, melynek szellemében a cikk bármilyen médiumban szabadon felhasználható, megosztható és újraközölhető, feltéve, hogy az eredeti szerző és a közlés helye, illetve a CC License linkje és az esetlegesen végrehajtott módosítások feltüntetésre kerülnek.

Unauthenticated | Downloaded 11/03/26 08:23 AM UTC